Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

46) Εὐφραδεστάτη ἀρχοντισσα, καὶ ἀγαπητὴ κόρη.

Ἀνεχώρησα ἐκ τῆς πόλεως, κοπιαζούσης τὴν μικρὰ κατὰ τὴν ὁδόν, ἐπόθουν νὰ σὲ ἀσπασθῶμεν, καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἀγαθῆς Ζωφῶ Ἀναστασίου, ὁ κὺρ Θεόδωρος ἐπανῆλθε δόλιος, καὶ ἀρρωστήσας κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν. Ἤδη δὲ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιστέλλω τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ παρακαλῶ δὲ θερμῶς ἵνα δώσῃς αὐτὴν εἰς τὴν κυρίαν Ἀθηνᾶν ἀμέσως.

Καθ' ἣν ὥραν ἔφθασε τὸ ἀγράμμα καὶ τὸν χρόνον τῆς ἡμέρας μεταμεσημβρίας τὸν κ. Δημήτριον Ἀμοιρᾶν κατεσκόπευον ἐν ἀνυπομονησίᾳ τὴν ἐπιστροφήν μου πρὸς ἐρώτησιν καὶ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀπόκρισιν μελετῶν βιβλίον τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ Ἡροδότου, καὶ πρόθυμος ἀνέγνω. Τρέφει χαιρὸν πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ ἀγαπᾷ αὐτόν, βεβαιωθεὶς περὶ τῆς ἀπολογίας τῆς ἀπουσίας μου γενομένης δὲ τάχιστα καὶ ἀκριβῶς. Περιμένει τὴν βιβλίαν τοῦ Ἀριστέως, ἐκφράζει ἐπιμελῶς καὶ ἐὰν ἔχῃς τὴν βιβλιοθήκην ἐρώτα. Κοιμᾶται δὲ τώρα πρὸ ὀλίγου κατὰ κεφαλῆς ἀναγνώσας εἰς τὴν τῶν κλίνων πρὸς ὑπνον κατάστασιν, καὶ ἐὰν ἔξυπνος, γράφει (τὸν κατάλογον μετὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἀποστέλλω), καὶ ἐὰν ἀκμαῖος μοι ἀπαντήσῃ

ἐπόμενον ἀπόκρισιν τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ. Πῶς ἐπιβιοῦν τὰ τῆς ἐκφορᾶς; Πῶς δὲ τὰ περὶ τοῦ γράμματος τοῦ Καρυστίου; Περιμένω ἐν χαρᾷ τὴν βασιλείαν τοῦ ἀναστασιαστοῦ γέροντος τὸν Πρωτοδικόν; Καλοσύλλογιστε κύριε κόρη ἐν ὑγείᾳ. Προσεύχομαι παρακαλῶν διὰ τὴν χρονίαν ὑγείαν αὐτῆς τῆς γίνας μου καὶ προσκυνήσας τὴν ἱερὰν ὁρίζοντα καὶ τὸν ἥλιον ἀγωνιῶντα ἀναγνώσθω, καὶ ἀπὸ πόλεως καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ διοικήσεως παρέχει τὴν αὐτοῦ δικαίαν ἀγάπην. Μὲ μου ἐπιμένει, δέσποινα, καὶ περὶ τὸν ὑψηλότατον καὶ εὐγενέστατον Ἀλβανίαν καὶ ἀπὸ τὸν ὑψηλότατον κύριον κ. Μπάρον, καὶ τὸν εὐγενέστατον αὐλάρχην αὐτοῦ τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀγάθωνα, ὡς ἀποφασίσω τὸν τόπον τῆς ἀναχωρήσεως, ἀναμένω δαρρίδιον καὶ τὴν Λ' ἐξαμηνίτου ἔνδον τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ. Εἶδε τὴν μνήμην τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀνδρῶν ἐπιστήμων ἐν τῷ πρακτικῷ τῶν μεγάλων [illegible]. Ἐγὼ ἔχω καὶ ὑπὸ εἰρηνικὸν ὀνόματος τὴν ἀγωνιστικὴν Πατρίδα. Ἀποστολεύω τὴν ἐπιστολὴν καὶ εὐλαβεῖται πρὸς τὸν ἀρίστον κύριον Ἀθηνᾶν μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τὴν ἀγάπην διαφορετικὴν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀγαθῶν. Τὸν κύριον Ἀθηνᾶν καὶ τὸν κύριον Ἀνδρέαν μου ἀσπάζεσθε.

Τῇ 14 Νοεμβρ.
ἐξ Κορυτσᾶς

Σὸς χριστὸς καὶ φίλος
καὶ εἰμὶ ὁ Ἀνδρέας
Κ. Θεόδ.